

[Aksel Møller.]

af, at man samtidig opgiver alle de tilskudsordninger, som i øjeblikket vil forhindre staten og samfundet i at påtage sig en yderligere forøgelse af byrderne.

Det ærede medlem mente, at hvis vi fulgte vor tanke, ville det først og fremmest være de indirekte skatter, vi måtte lette. Ja, jeg ved nu ikke, at vi i den grad har et shatol-system her i landet, hvor man har de forskellige indtægter i bestemte skuffer til finansiering af ganske bestemte opgaver. Der er ingen tvivl om, at spiritus og tobak er mobiliseret til den opgave, rent historisk i alt fald, at finansiere disse ordninger, men jeg er aldeles overbevist om, at som stillingen er i det danske folk, vil dette høje ting, før det tænker på en nedsættelse af disse afgifter, tænke på en nedsættelse af de direkte skatter, og medens det jo i fjor var sådan, at regeringspartiet i denne sag ikke kunne tænke sig en nedsættelse af de direkte skatter, så er jeg overbevist om, at udviklingen siden forrige rigsdagssamlings begyndelse har vist regeringspartiet, at det er de direkte skatter, der mest, og i højeste grad, volder politiske vanskeligheder i den danske befolkning.

Jeg tror, at det ærede medlem hr. Juul ikke helt har tænkt vort forslag igennem, for hvis han havde tænkt det igennem til bunds, ville han se, at det byggede på den tankegang netop at forhindre, at man ved overgangen til børnetilskuddet fik nogen stigning i pristallet og dermed nogen ny inflation. Det ærede medlem har i foråret været med til at gennemføre en lignende betragtning, da smørrabatkortene blev indført i stedet for smørtliskuddet, indført som en rabatordning til børn, til alle børn her i landet, og indført med et beløb, som praktisk talt gav pristalsfamilien dækning for den absolutte stigning, der ville blive tale om. Dette høje ting kender altså princippet, kender altså fremgangsmåden, har selv tiltrådt den. Hvorfor i alverden nu ikke tage det skridt at sanere det hele og samtidig få indført en fornuftig basering af hele tanken om kontante børnetilskud? Det forekommer mig at være en måde, hvorpå man ikke blot kunne få orden i statsregnskabet, men måske også få døren lukket op til større økonomisk frihed.

Aksel Larsen: Hvis det er rigtigt, som den højtærede landbrugsminister siger — og jeg har jo ingen grund til at tvivle på hans ord —, at man ikke er bange for, at rugbrødet skal blive anvendt til opfodring, forstår jeg ikke, hvorfor man foreslår rabat-

mærker for rugbrød, for så er det jo ganske overflødigt. Så er der altså et problem med mel og gryn; jeg ved ikke, hvor stort det problem er, men jeg synes, man skulle koncentrere sig om at finde en ordning der. Ja, man kunne måske finde en ordning, saa man også der kunne undgå rabatmærker, men kan man ikke det, bliver det da et betydeligt mere begrænset felt, end hvis man skal have rabatmærker for rugbrød, om hvilke den højtærede landbrugsminister jo netop har erklæret, at de ikke er nødvendige, for det er ikke der, opfodringsfaren ligger.

Så er der det ærede medlem hr. Tholstrup. På eet punkt ville jeg ønske, at man her i landet ville tage det ærede medlem hr. Tholstrup og hans parti alvorligt; det er når det ærede medlem optræder i den rolle, som han gjorde, da han stod her op og sagde: må vi bede om at få rugbrødsprisen sat i vejret så hurtigt som muligt og så meget som muligt. Det er retsforbundets politik, det er retsforbundets sociale politik! På andre områder er det meget svært at tage det ærede medlem alvorligt. Sidst han havde ordet, stod han og sagde noget for de fleste formentlig ganske uforståeligt om statsdirigeret økonomi. Det er jo slet ikke det, det drejer sig om. Det drejer sig om, at det ærede medlem i sit første indlæg erklærede, at nu havde han hørt mig sige, at statskontrolleret drift ikke betaler sig. Jeg gik op og spurgte, hvornår jeg havde sagt, at statskontrolleret drift ikke betaler sig, og så går det ærede medlem op og siger noget sludder om statsdirigeret økonomi, som formentlig er noget helt andet. Jeg har hverken talt om det ene eller det andet i min første tale her i dag, jeg har hverken nævnt statskontrolleret drift eller statsdirigeret økonomi. Jeg har talt ganske konkret om det enkle problem, hvorvidt det ikke koster for dyrt at udstede og administrere disse rabatmærker, og hvorvidt man derfor ikke burde se at undgå dem. Det har det ærede medlem hr. Tholstrup enten ikke begrebet, eller også har han begrebet det, og så har han sagt noget, som han godt selv ved er en tilsnigelse, ved at påstå, at jeg skulle have talt om statskontrolleret drift. Da man bliver foreholdt det gennem mit spørgsmål, forsøger han at løbe fra det ved at bilde tinget ind, at han har sagt noget andet end statsdirigeret økonomi. Jeg anbefaler det ærede medlem at få orden i sine begreber og fremtidig lade være med at forsøge at løbe fra sine udtalelser her fra denne talerstol.

Formanden: Ordet „sludder“ var et mindre lykkeligt valgt udtryk.